

החזיר שהטיל ביצים.

מזכיר בית המשפט היה עורב זקן, התובע היה פרס בעל משקפיים קטנים, והסניגור היה דוב מאוד גדול.

השופט הבבון פתח ואמר: "נא להתחיל בהליך. המזכיר קרא נא את כתב האשמה."

המזכיר העורב החל: "היום, קרא, קרא, קרא, קרא, העניין הוא נגד החזיר, קרא, קרא, קרא. הוא מואשם בכך שהטיל שלוש ביצים, קרא, קרא, קרא."

השופט הבבון אמר: "חזיר, האם אתה מאשר או מכחיש את המעשה?"

והחזיר השיב: "כן, זה נכון, כבודו, הטלתי לי שלוש ביצים, אך אני חף מפשע!"
"מספיק!" אמר השופט, "חבר המושבעים יחליט בנידון."

אז התרומם פרס - התובע, הוריד את משקפיו הקטנים-קטנים ונאם את הנאום הזה: "רבותיי החיות! התאספנו כאן על

היה פעם חזיר שיום אחד הטיל שלוש ביצים. כן, הבנתם נכון, שלוש ביצים.

כשראתה זאת בת-היענה היא החלה לצעוק: "איך הרשית לעצמך להטיל ביצים!

עכשיו אראה לך! אדאג שיאסרו אותך!"
ובאמת היא קראה לשומרים - כלבי שמירה גדולים, שבאו אל החזיר, אסרו אותו והכניסו אותו לבית-הכלא.

למחרת התקיים ביער משפט. כל חיות היער נוכחו במשפט והן היוו את חבר המושבעים. השופט היה קוף בבון גדול,

מנת לדון האם החזיר, שהרשה לעצמו להטיל שלוש ביצים, אשם כי עבר על חוקי היער. לדעתי צריך לתת לו עונש מיוחד. עונש מרתיע! אחרת יום אחד נראה שהדגים מתעופפים והציפורים שוחות. אולי נראה גם סוסים שאוכלים בשר והאריות מלחכים עשב!

לא! רבותיי החיות, לא! דבר כזה לא יכול להיות, ולכן אני אומר: נעניש, נעניש בחומרה את החזיר הזה, שהרשה לעצמו להפר את חוקי היער!"

לאחר זאת החזיר התובע את משקפיו הקטנים-קטנים אל אפו והתיישב על ענף. אז התרומם הסניגור, הדוב הגדול-גדול והחל לדבר בקול רם, ובאגרופיו הקפוצים דפק על גזע עץ, ששימש שולחן לשופט: "רבותיי החיות, האם החזיר אשם משום שהפר את חוקי היער? (וכאן דפק על השולחן), לא ולא!

(עוד דפיקה על השולחן), לא, אני אומר לא (ושוב דפיקה על השולחן), להפך, אני אוכיח לכם שהחזיר אינו אשם (דפיקה על השולחן). אדרבא, אומר אני שהוא זכאי לפרס (דפיקה על השולחן), כן, בדיוק לפרס! (דפיקה על השולחן). אומרים שהחזיר הפר את חוקי היער! (דפיקה על השולחן), רבותיי החיות(עוד דפיקה)! כולכם מכירים, ודאי, שאתם מכירים, איזה הוא החוק היסודי של היער!" (עוד דפיקה).

הג'ירפה הסתכלה נבוכה מלמעלה ושרקה, ובו בזמן הנמר תקע מרפק בצלע של האריה באומרו בלחש: "על איזה חוק הוא מדבר?" והאריה השיב: "מאין לדעת?"

"ובכן" המשיך הדוב "החוק הוא החירות (דפיקה על השולחן), החירות! מה יהיה ביער ללא החירות? (דפיקה). הוא יהפוך

לגן חיות (דפיקה)! לא, זה לא יקרה אף פעם! (דפיקה) לא רק שהחזיר חף מפשע - הוא בעל זכות גדולה." באומרו את הדברים האלה נתן הדוב דפיקה אחרונה לגזע העץ ששימש כשולחן, דפיקה כל כך חזקה, שהגזע נפל על הבבון השופט. ואתם ילדים, מה אתם אומרים: האם החזיר אשם או חף מפשע?